

VERSLAG VAN DE
LEZING VAN
25.10.2006

2012

HET EINDE VAN DE
GESTOLEN TIJD

Peter Toonen

WijzeR
Stichting
Voor spirituele groei en bewustwording

Een goede avond, toch een redelijk volle zaal, ik ga een verhaal vertellen over de tijd, dus eigenlijk wat ik daarvan geleerd heb van de Maya's.

Al een jaar of tien publiceer ik daar boeken over, het kan zijn dat verschillende mensen mijn boeken gelezen hebben, het kan zijn dat het voor sommige mensen een heel nieuw verhaal wordt. Ik zal voor de pauze een beetje gestructureerd vooraan beginnen. Na de pauze weet ik nooit waar we uitkomen, dan wordt het ook wat interactiever, kunnen de mensen vragen stellen. Het wordt een verhaal over de tijd.

Ik moet eerst maar iets over me zelf vertellen. Hoe ben ik nu bij die maya kalenders terecht gekomen? Ik heb al twintig jaar een praktijk in alternatieve geneeswijzen en ook in aura-reading en ik geef al heel lang cursussen, trainingen en workshops in intuïtieve- en persoonlijke ontwikkeling aan particulieren en het bedrijfsleven. En dan zie je heel veel mensen in veranderingsprocessen. Ik schat zo'n vijftien jaar terug begon ik me af te vragen: "Goh, wat is alles toch snel aan het veranderen, wat zijn mensen toch aan het veranderen. Is die hele planeet aan het veranderen?" Ik had daar vragen over en kennelijk is het zo, als je een goede vraag stelt, geeft het universum een goed antwoord en dat kwam in mijn geval in de vorm van een boek van José Arquelles, *The Mayan Factor*. Het was een boek waarin hij voorspellingen deed, op grond van kalenders van de Maya's en dan heb je het over kalenders van veertien, vijftien eeuwen geleden, en op grond van die kalenders wist hij deze tijd heel goed te voorspellen en weer te geven, dat vond ik nogal wonderbaarlijk.

Iets over die kalenders, de Maya's hadden iets van 22 kalenders. Sommige liepen tot miljarden jaren terug dus ze waren met iets heel anders bezig dan wanneer ze maïs moesten oogsten, er was meer aan de hand. Wat de meeste onder u wel weten houden die kalenders allemaal op in 2012. Dan begint het jaar nul. De Maya's ontdekten dat er een heleboel cycli op dat moment tot een einde kwamen. We hebben het over cycli van 5.000 jaar, 26.000 jaar, 104.000 jaar en waarschijnlijk ook een van veertien en een half miljard jaar. Dat is dus wat we nu meemaken, en wat het grote verhaal wordt, waar ik heen wil.

In het boek *The Mayan Factor* werd deze tijd beschreven als de tijd van de transformatie van de materie. We zouden zo materialistisch worden, zo diep in de materie indalen als het ware, afzakken, dat het als vanzelf het geestelijke wakker zou worden en alles zou gaan transformeren naar iets nieuws.

Nou dat is heel boeiend allemaal, en mij verbaasde het dat hij in het boek uit 1987 al voorspellingen deed, die nu nog steeds gelden, zoals de opkomst van de GSM, moslimterrorisme. Je kunt het in het boek nalezen het staat er dan al in. En hij deed dat op grond van kalenders van veertien, vijftien eeuwen geleden, waarin die voorspellingen gedaan werden. Toen ben ik naar het leefgebied van de Maya's gereisd, het is een soort tussenstukje tussen de twee continenten Noord- en Zuid Amerika. Dit is het gebied waarvan de Maya's zelf zeggen dat de Adelaar uit het noorden en de Condor uit het zuiden samenkomen en het zit tussen twee oceanen in, tussen de Atlantische- en Stille Oceaan. Het lijkt een klein gebiedje maar het is zo groot als heel west Europa. Hier leven dus vijf a zes miljoen mensen die allemaal nog steeds rechtstreeks afstammelingen zijn van de Maya's, of Maya zijn. Het is in dit gebied waar al die steden en tempels zijn gevonden en nog steeds worden gevonden. Je moet Maya's niet verwarren met Inca's want die wonen ongeveer drie duizend kilometer zuidelijker, dat is van hier naar Marokko. En Asceten, toultecan, heb je noordelijker. Hier had je steden vooral in de zogenaamde klassieke periode van de vijfde tot de negende eeuw na Christus. Steden waar 100.000 mensen soms woonden of zelfs 200.000 mensen. Het dichtst bevolkte gebied was het, en alleen al om dat te bevoorraden moet je wel iets van natuurlijke cycli weten.

Ik ga eerst wat vertellen over tijd. Want om te begrijpen waar die Maya's zo mee bezig waren moet ik daar iets over vertellen. Ik ben geen antropoloog. Ik ben wel iemand die van die Maya's in Mayaland wat geleerd heeft, en daar ook heeft ontdekt dat alles wat destijds geschreven is alleen uit Spaans en Engels bestond. Ik kwam terug en ik vond dat ik er over moest vertellen in het Nederlands. Toen is mijn eerste boek tien jaar geleden ontstaan. Het zijn er inmiddels meer geworden en ik maak nu deel uit van een heel grote beweging, die met een kalenderverandering bezig is in de zin van dat ze weer terug willen keren naar een natuurlijke cycli, daar wil ik ook iets over vertellen.

Eerst iets over tijd. We gaan er van uit dat tijd ooit begonnen is, althans de wetenschap gaat daar van uit bij de big bang. Dat is die grote oerknal, waaruit het ons bekende universum ontstaan is en dan gaat volgens de wetenschap een tijdpijl lopen. Die pijl die loopt zo, waar de oerknal begonnen is daar loopt de pijl zo horizontaal een kant op. Dat is tijd volgens een lijn die een kant opgaat. Komt van een verleden dat je denkt te kennen, gaat het naar een toekomst die je niet kent. Je bent nooit in het nu, want die lijn gaat maar door. Daar hebben wij kalenders en ook de klokken op gebaseerd. En kijk maar op je horloge, op het moment dat je kijkt hoe laat het is, ben je dat moment al voorbij. We zijn nooit in het nu met de lineaire tijd. Het is net als onze gedachten, je krijgt een opeenvolging die maar een kant op gaat. Daar is niets mis mee. Als je dan denkt dat dat de enige tijd is die er is, dan krijgen we de samenleving zoals we die nu hebben, die almaar doorgaat en verder gaat, en de grote klacht is: "Ik heb niet genoeg tijd", want die tijd gaat maar door.

En dan krijg je ook een economie waarvan we zeggen dat die groeit, maar ik vind dat geen groei, het is meer van hetzelfde. Er is meer geld, meer auto's, meer mensen, gewoon meer van dezelfde dingen. Als je het over groei hebt dan denk ik ook aan kwaliteit. Dat wordt niet uitgedrukt in lineaire tijd, daar zit geen rustpunt in, het gaat almaar door.

En als je nou in de natuur kijkt, dan heb je cyclische tijd, dat gaat in cirkels, in draaibeweging, in spiralen, het zijn seizoenen die terugkeren, dagen die terugkeren. Dan ben je veel meer met de kwaliteit van tijd bezig. Dit is een heel andere herfst dan de vorige, dit is een heel andere dag als gisteren. Je ziet jezelf 's ochtends in de spiegel en denkt; ben ik dit vandaag, het is steeds dezelfde maar toch ook heel anders weer. Dan ben je veel meer met de kwaliteit van tijd bezig. Dat komt ook omdat in cyclische tijd meer een stilte punt zit, er zit een keerpunt in. Je bent weer op hetzelfde punt terug waar je de vorige keer was, dus je hebt meer reflectie. Je kunt kijken, waar je de vorige keer was. Dat maakt je ook wat vrijer om dingen te veranderen en naar de kwaliteit van je leven te kijken.

Maar als ik het over cyclische tijd heb, dan heb ik nog steeds tijd niet beschreven. Als ik het over cyclische tijd heb, heb ik het nog steeds over bewegingen in de ruimte.

Cyclische tijd is de omschrijving eigenlijk van de bewegingen van hemellichamen en de moleculen in je lichaam. Hoe de aarde om de zon beweegt en hoe de maan om de aarde beweegt, en dat zijn nog steeds bewegingen in de ruimte. Maar was is tijd dan? Nou als dit de ruimte is, waar we ons nu bevinden, de derde dimensie wordt die genoemd, van lengte, breedte en hoogte dan kun je ook stellen dat we ons nu in de tijd bevinden. Einstein noemde de tijd ook wel de vierde dimensie. Maar wat is dat dan? Wat is dan tijd? En die José Arguelles, die is een soort leermeester van mij geworden, die leert dat tijd een soort frequentie is, het is een frequentie die de ruimte informeert, het is de frequentie van synchronisatie. Je kunt je voorstellen, als dit een plat vlak is, (het dia-scherm) in twee dimensies zou ik daar met mijn hand een schaduw op kunnen maken, dan heb ik drie dimensies en dan bepaald de derde dimensie iets in de tweede. Maar zo kun je ook zeggen dat de tijd, de vierde dimensie bepaald wat en wanneer er in de derde gebeurt. De tijd informeert de ruimte. En zodanig kun je ook zeggen dat tijd van een soort hogere trillingen is. Het stomme van tijd is dat je het niet kunt

pakken. We zitten hier samen in de tijd maar je kunt het niet zien, je kunt alleen de werking van de tijd in de ruimte waarnemen.

Nou volgt tijd bepaalde frequenties, trillingen in bepaalde getallen. Als je tijd wil uitdrukken kom je automatisch bij getallen terecht. En daar wil ik iets van laten zien, hoe met bepaalde getallen altijd automatisch cycli gemaakt kunnen worden, van hele kleine tot hele grote. En dan merk je dus dat er nog een andere soort tijd is. Eigenlijk is er maar een soort tijd, dat is het nu. Dat is de nul tijd. En op het moment dat je er over nadenkt ben je al niet meer in het nu, want je gedachten gaan lineair in ieder geval. Die maken weer dat je los komt van het nu. Hoe meer je in het nu bent hoe meer je tegelijkertijd overal kan zijn. En ik ben dan ook geneigd om de nu tijd of de nultijd ook wel de zielentijd te noemen. Op het moment dat je in het nu echt zielscontact met iemand maakt of net op dat moment, dat je die goal scoort, dan ben je helemaal in het nu. Tegelijkertijd kun je overal zijn. Als je iemand echt aankijkt, dan kan je als het ware door iemand heen kijken, en zien wie die persoon nog meer is dan alleen de persoon die je voor je ziet.

En die nultijd die werkt eigenlijk als een steen die kringen in het water maakt, direct straalsgewijs, radiaal en fractaal. En als je dan de kleine kringen kan duiden, dan kan je ook de grote kringen duiden, dat was blijkbaar wat die Maya's konden doen, daar zal ik je dadelijk iets over vertellen. Maar laat ik eerst even terug keren hoe we tijd meten. De meest eenvoudige manier, de meest duidelijke manier is gewoon via de kalender en we hebben een jaarkalender van 12 maanden die begint op 1 januari en heeft weken van 7 dagen.

Mensen die me vaker horen weten dat ik vaak vragen daarover stel, dat wil ik hier ook wel proberen.

Wie weet bijvoorbeeld waarom de kalender bijvoorbeeld 12 maanden heeft?

De tijd van de aarde om de zon? En waarom is hij dan in 12 gedeeld en niet in 10-en? Dat heeft met de maan te maken. Het zijn maanden ja. Sterrenbeelden ja. Ik ga zo antwoorden geven.

Ik heb nog een vraag. Waarom begint die kalender op 1 januari? Waarom hebben ze er dan geen 1 april van gemaakt? Dat had ook gekund toch? Waarom is het nou 1 januari?

Nu een makkelijke. Waarom heeft een week zeven dagen?

De schepping, ja! God schiep de wereld in zeven dagen, en waarom deed hij dat niet in vijf of in tien? Dat stond in de bijbel ja. God had waarschijnlijk de bijbel gelezen en gezien dat.....ja, ja. Maar, o.k. je kunt er wel grapjes over maken. Maar het meest interessante is dat, we hebben het wel over dat ding waarmee we allemaal afspraken maken en niemand weet waar die vandaan komt. Dat is boeiend, dat vind ik nog het meest boeiend.

Ik zal zo meteen wel de antwoorden geven. Maar het meest boeiende is te constateren dat niemand weet waar die gregoriaanse kalender, want zo heet die dan, dat niemand weet waar hij nu eigenlijk vandaan komt. Dat is niet zo vreemd. Die kalender is door een mannelijke priesterkaste bedacht en het is een kalender dat niets, maar dan ook helemaal niets met de natuurlijke cycli te maken heeft. Het is een kalender als je het nog niet wist, die alleen maar te gebruiken is om op tijd je belasting en rekeningen te betalen, meer kan je er niet mee. Daar is hij ook voor bedoeld hoor.

Het woord kalender komt van het Latijnse woord calends en dat betekent rekeningen boeken, kasboeken. Dat is de kalender van; tijd is geld. Zo wie zo vreemd dat een uur een x aantal euro's waard kan zijn.

Een uur is zo wie zo een kunstmatige uitvinding, want in de natuur bestaat geen uur. Ik bedoel: "Heb je wel eens een dier met een horloge gezien?" Het was niet zo'n ramp geweest,

maar de kalender is het meest bepalend instrument van het regelen van het sociale verkeer in de samenleving. Snap je, want straks wil iedereen weer weten wanneer het kerstmis is, en welk geloof je dan ook aanhangt iedereen krijgt dan weer last van koopwoede. Nu wil iedereen weten wanneer het herfstvakantie is en in welke regio, daar spreken we alles mee af. En nog iets, ik vertelde net dat de tijd eigenlijk uit de vierde dimensie komt, dat is gewoon een hogere en geestelijke mentale trilling. Daar raak je dan een soort contact mee kwijt, want je bedenkt maar wat over tijd. Nogmaals het jaar had ook op 1 april kunnen beginnen. Op 1 maart had hij eigenlijk moeten beginnen. Er zijn er ook die op 21 maart beginnen. Nu op 1 januari. Ik zal je vertellen hoe dat komt. Onze kalender is in feite van de Juliaanse kalender. Julius heeft dat ingesteld, toen hij dat grote Romeinse rijk had. Julius Caesar zijn rijk is overigens nooit hier in Dokkum geweest. De Friezen en de Groningers hebben ook als allerlaatste in Nederland de Gregoriaanse kalender aangenomen. De Friezen als allerlaatste trouwens, die moesten niets hebben van die kalender van die paus. Want dat was hij in die tijd. Toen het Romeinse Rijk instortte heeft de Romeinse katholieke kerk in de vijfde eeuw de infrastructuur overgenomen en ook die kalender. Dat is nog een heel andere belijdenis, een kalender van 13 maanden bijvoorbeeld.

1 Januari dat is, omdat toen in Rome de consuls benoemd werden. Dus dan weet je waarom je nog steeds je vuurwerk omhoog schiet. Het is echt een gewoon oud Romeins feest. Het is volledig willekeurig in feite.

En de indeling van het jaar in 12 stukken, dat hadden de Romeinen van de Sumeriërs en die kenden de indeling van ruimte in 12 stukken. Dat is een heel andere dimensie. De ruimte in 12 stukken delen dat is handig, want 12 is het kleinste getal waar het grootste door deelbaar is. Het is door 1, 2, 3, 4, 6 en zichzelf deelbaar. Neem nu bijvoorbeeld 10, dat is door 1, 2, 5 en 10 deelbaar. Het is altijd handig om de ruimte in stukken te delen en dan krijg je als je dat op tijd gaat toepassen, bijvoorbeeld op het jaar, dan krijg je die constructie met die onregelmatige maanden van dertig en eenendertig dagen. Het is niet eens een maateenheid.. Wie weet bijvoorbeeld waarom juli en augustus allebei 31 dagen hebben? Ja, met de vingers, zo moet je het dan leren, met die knokkels. Ik geef ook workshops hierover aan kinderen, en kinderen die geschiedenis gehad hebben weten het antwoord. Dan moet je denken als een kind, dan weet je waarom juli en augustus 31 dagen hebben. Antw.: Vanwege vakantie. Nee, Julius Ceasar heeft die kalender ingesteld en hij kreeg daarom (juli) 31 dagen. Zijn opvolger was keizer Augustus. Nou, nou dat kan ik ook zei hij en zo is het gewoon gegaan en niet anders. Hij was gewoon jaloers snap je, gewoon heel kinderlijk. Daarom snappen kinderen dit. Maar goed, daar kun je nogmaals om gaan lachen maar het doet iets met ons, het maakt van onze tijd een bedachte constructie en dat is het niet. Want tijd bepaald van wat er in de ruimte is. Het geeft de positie aan van dingen in de ruimte. We hebben dat helemaal doorgevoerd, die constructie van 12 maanden. Bijvoorbeeld de 12 uren en de 60 minuten, en dan krijg je lineaire tijd. Dan kun je die tijd en die uren in stukken delen en daar kan je dan munteenheden van maken, dat is waar. Dan krijg je een tijd die maar doorrolt, die machinale tijd die heeft het een beetje overgenomen.

Jouw ziel is er helemaal niet in geïnteresseerd of het nu half acht is of niet. Dat is een afspraak die wij als personen hier gemaakt hebben, maar het maakt jouw ziel helemaal niets uit. Die is met iets anders bezig. Die is veel meer met bewustzijn bezig. En tijd en bewustzijn hebben direct relatie tot elkaar. Daar kom ik zo ook nog bij. Het enige goede dat eigenlijk in het universum is, is eigenlijk die van het bewustzijn. De rest is niets meer dan verandering van moleculaire structuur onder invloed van kosmische straling. Ja, dat geldt voor het hele universum. De biomassa van deze planeet is nog hetzelfde als vier en een halve miljard jaren geleden toen deze planeet begon. Het enige wat veranderd, is die moleculaire structuur, omdat er de ene keer dino's zijn en de andere keer mensen, dat gebeurt ondermeer onder invloed

van kosmische straling. Maar dat is geen verandering, dat is geen echte verandering, dat is een verandering in samenstelling van wat er is. De echte verandering die zit in ons bewustzijn en die gaat een stap nemen.

Laat ik eerst even vertellen: In de tijd dat de aarde om de zon draait, heeft de maan precies dertien keer om de aarde gedraaid. Daar heb je het getal dertien, daar heeft men een ongeluksgetal van gemaakt. Dit is zoals het jaar eigenlijk is, dat is niet bedacht, we zien het niet zo, want we draaien met de maan mee. Je krijgt dan dertien keer achtentwintig dagen, dan krijg je driehonderd vierenzestig dagen. Je houdt dan een dag over en die wordt genoemd de dag buiten de tijd, die krijg je cadeau. Dan ga je geen afspraken maken, in ieder geval niet werken, dan neem je de tijd, letterlijk. Even het oude jaar loslaten, je kan gaan feestvieren en dan begint het nieuwe jaar weer. Je krijgt dertien maanden van achtentwintig dagen. Je krijgt dan vier weken van telkens zeven dagen. Dan weet je ook meteen waar die zeven dagen vandaan komt. Zeven dagen is een afgeleide van die vier fasen van de maan, dat is gewoon uit de natuur in feite. Achtentwintig dagen dat is een cyclus wat iedereen kent. De vrouwen kennen het als menstruatiecyclus, maar mannen kunnen hem ook kennen want hij is de middelste van onze drie bioritmen. We hebben een fysieke, emotionele en een mentaal ritme een cyclus van respectievelijk 23, 28 en 33 dagen. Achtentwintig is de middelste, het gemiddelde van de drie. Achtentwintig dagen is onze emotionele cyclus. Dat is ook de cyclus trouwens waarin al onze cellen worden aangemaakt van het grootste orgaan dat we hebben, van onze huid. En je kunt het ook berekenen in de maan want het is ook het gemiddelde van de drie cycli van de maan. Want de maan heeft de cycli van volle maan, afnemende maan en nieuwe maan. Het is nu weer nieuwe maan geweest. Dat is een cyclus van negenentwintig en een halve dag. Dan is er een cyclus waarin de maan aan dezelfde plek aan de hemel verschijnt, van 27,2 dagen en er is een cyclus van haarzelf waarin ze om haar eigen as draait van 27,4. Tel je die drie op, deel je door drie en dan heb je achtentwintig dagen. Dat is niet bedacht trouwens, dit is zoals die is. Het is om die reden dat natuurvolkeren deze kalender ook als kalender hadden. De Amerikaanse volkeren, dus de Hopi's en de Lacota's in het Noorden de Maya's in het midden, de Inca's in het zuiden. Die kenden de dertien maal achtentwintig dagen kalender. Ook de indianen van hier, de Kelten die kennen hem. Maar ook de Essenen waar Christus uit voort kwam, kenden hem, werkten er mee. De oude Egyptenaren, alle volken rond de Stille Zuidzee, de Stille Oceaan werken nog steeds met deze kalender.

Het is pas daar, waar de beschaving dan komt, dat we een twaalf maanden kalender krijgen. Die rare bedachte constructie. Een dertien maanden kalender is heel elegant. Dertien maanden, en dan zie je weken van zeven dagen. Wat dan opvalt als we een willekeurige maand nemen, is dat dag 1 een zondag is. Dag twee een maandag, dag drie een dinsdag, de zesde dag een vrijdag en de dertiende dag is op deze kalender altijd een vrijdag. Deze kalender begint op zesentwintig juli en dat komt omdat dan de enige samenspanning plaatsvindt tussen twee hemellichamen die ieder jaar op dezelfde tijd plaatsvindt, namelijk tussen onze zon en de volgende ster, onze ster Sirius. We zitten dan midden in de hondsdagen. Dat is heel concreet. Een paar minuten voordat de zon opkomt, in het oosten, komt de ster Sirius op. En op diezelfde plek komt dan even later de zon op, het wordt dan licht en je kunt die ster niet meer zien. Dus dat aarde, zon en Sirius op een lijn staan. Dan heb je dus een universeel eikpunt. Als je zo rekent dan is 26 juli het begin van het jaar. En op deze kalender valt kerstmis altijd op vrijdag de dertiende. Daar hebben wij een ongeluksgetal van gemaakt. Dan krijg je een heel ander model. Ik bedoel, wie weet op welke dag hij over drie jaar jarig is? Ik verklap nog even, er zit een schrikkeljaar tussen. Dan moet je nadenken hè? Ik wil alleen maar aangeven, omdat je met een rare onregelmatig bedachte kalender zit, zodat je standaard moet na gaan denken over wanneer je nou precies jarig bent, en bij deze niet. Het is altijd dezelfde dag van de maand, heel simpel. Daar hoeft je niet over na te denken. En er is nog een voordeel van deze

kalender, los van welk politiek of religieus systeem dan ook. Alle andere kalenders hebben altijd een politieke of religieuze achtergrond. Het is ook om deze reden, ook het bedrijfsleven is hier blij mee. Sommige takken van het bedrijfsleven hebben deze kalender al. Als je nu een winkel hebt en je werkt met koopzondagen, de ene maand heb je vier en de andere maand heb je vijf koopzondagen. Je kunt niet eens een maandomzet berekenen met een gregoriaanse kalender.

En met dit model, dit is een heel elegant, harmonisch model.

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28

Het is om die reden, dat vooral de Amerikaanse kamer van koophandel voor de oorlog, via de volkerenbond deze kalender in wilde voeren als een universele kalender voor de hele planeet. Ik bedoel als je in Saoedi-Arabië komt, die hebben melkpakken met een datum maar ook een gregoriaanse kalenderdatum. Er zijn nog steeds verschillende kalenders tegelijk. Dit is een universeel model. Het ging toen niet door omdat de tweede wereldoorlog uitbrak, ze hadden iets anders aan hun hoofd kennelijk. Toen hebben ze het na de tweede wereldoorlog weer geprobeerd maar nu via de verenigde naties. Maar toen heeft het kleinste staatje op aarde roet in het eten gestrooid: Vaticaanstad. Vaticaanstad was er tegen, vanwege die dag buiten de tijd. Want zeiden ze, dan krijg je chaos. Kijk eens om je heen, wat hebben we nu? Vaticaanstad, ik bedoel, het is ook hun kalender, de gregoriaanse kalender, het is het kleinste staatje op aarde, het is maar twee hectare, is destijds in de fascistische periode door Mussolini zijn bestaansrecht gegeven en hoewel het het kleinste staatje op aarde is, staat het op nummer zes van witwas landen op deze planeet. Ik wil het verder niet over politiek hebben, maar dit allemaal pleit wat mij betreft voor invoering van een meer harmonisch model. We hebben maar een planeet, maar een mensheid. Laten we maar een tijd hebben, een natuurlijke tijd.

Er is een reden waarom we deze natuurlijke tijd nooit gevolgd hebben.

Kijk, we hebben nu vijfduizend jaar beschaving achter de rug. Vijfduizend jaar geleden is de eerste stad gesticht. Dat was Uruk in Irak, althans wat nu Irak is. De Maya's hebben die periode heel exact beschreven, in hun Mayatelling kalender. Die kalender die op 21 december 2012 stopt, die begon op 11 augustus 3114 voor Christus. 3114 Voor Christus dat is het jaar geweest dat Egypte is gesticht. Dus het is die lange telling van de kalender van de Maya's die eigenlijk onze geschiedenis beschrijft. En wat wij geschiedenis noemen, die kalender loopt binnenkort af, dus onze geschiedenis stopt binnenkort. Die kalender die wij geschiedenis noemen, die noemen zij pad der technologie. Wij hebben een weg ingeslagen, waarin we onze kracht hebben afgestaan aan uiterlijke technologie en uiterlijke macht. Vanaf die tijd werden we kort door de bocht gezegd geregeerd vanuit de piramide structuur met mannen aan de top die daarbij een ideologische rugdekking kregen, vanuit de spirituele priester kaste. En dat begon dus in het huidige Irak en om kort door de bocht te gaan, het zal daar wel eindigen.

Want de tijd is niet alleen een lineair verhaal. Zij zien de geschiedenis als het ontvouwen van een bloem. Weet je wel die steen die cirkels in het water maakte. En die bloem, je krijgt dus in feite: wat je zaait zul je oogsten. En dit is de oogsttijd van het pad der technologie. Alles is getechnologiseerd nu. Waar het op neer gaat komen is dat we die technologie kunnen gaan verinnerlijken. We gaan een hele nieuwe stap zetten.

Nou beweer ik nogal wat. Ik zal wat cijfertjes en getallen, wat statistieken laten zien uit de Mayakalenders. Dan zal ik je waarschijnlijk iets laten zien wat je allang wist, wat je voor je gevoel al wist, maar wat je nu een beetje in kaart kunt brengen. Nogmaals, als je het vergelijkt met een bloem, dan is die bloem nu uitgebloeid, en er zit al nieuw zaad in. Dus we zitten met een volgroeïing van iets dat naar een andere fase gaat. Als we verder willen met deze planeet dan kunnen we de boel ook niet louter technologisch redden. Dan zullen we een nieuwe relatie daarmee aan moeten gaan. Heel simpel, je kunt een glasbak maken dan heb je een technologische oplossing voor het glasafvalprobleem. Als we niet de mentaliteit hebben om het glas in die dingen te knikkeren, dan heb je niets aan die glasbak. Dus het probleem zit tussen de oren, het is een mentaliteit, het is een bewustzijnskwestie.

We hebben ook allang nieuwe technologieën. Het probleem is alleen, dat met alle goede nieuwe technologieën geen geld meer te verdienen valt. Dat is het verhaal dat iemand een lamp uitvindt die eeuwig brand, als dat gebeurt. Dat is het broodje aap verhaal. Maar het kon wel eens waar zijn. Dan gaat het patent bij Philips in de kluis en de uitvinder gaat naar een inrichting. Zo gaat dat nu. De enige reden waarom wij fossiele brandstof überhaupt gebruiken, is juist omdat het schaars is, want dan brengt het geld op.

Als er motoren zijn, en die zijn er, die op water lopen, dan heet dat vrije energie. Ik heb ze zien staan. Ze komen nooit verder dan het prototype, omdat geen fabriek ze in productie durft te nemen op dit moment. Op het moment dat vrije energie vrij toegankelijk wordt is dat de ineensstorting van de wereldeconomie, tenminste van het geldsysteem zoals we het nu kennen. Lieve mensen het geldsysteem gaat instorten. Ik kan je er cijfers over geven.

Wie heeft hier aandelen? Maakt niet uit. Al het geld dat je niet in je huis hebt zitten maar gewoon in je portemonnee, zit al in aandelen. Ik neem aan dat de meeste mensen hier een westers paspoort hebben. Dat is tegelijkertijd de garantie dat het geld dat je niet in je zak of in een huis hebt zitten, gewoon in aandelen zit. Dus we zitten allemaal in hetzelfde schuitje.

De waarde van ons geld wordt afgemeten aan de dollar, ik zal je het technische verhaal besparen, maar de dollar is waard wat een gek er voor geeft op dit moment, want Amerika maakt 4,3 miljard dollar schuld per dag en dat gaat linea recta naar Irak. Het is ons geld want wij geven er een waarde aan. Per Amerikaans hoofd van de bevolking heeft op dit moment een schuld van 350.000 dollar p.p. Dit heb ik niet zomaar uit rare websites, echt niet. Als je dat gaat doorrekenen, er zijn 240 miljoen Amerikanen geloof ik, dan kom je op een bedrag uit waar ik de naam niet van ken, dan zit je met triljoen of zo iets, of triljarden. En Amerika zit daar niet mee want als ze geld te kort komen drukken ze gewoon bij. Ze kunnen al heel lang geen 4,3 miljoen per dag bijdrukken. Alleen duizendjes drukken dat is niet te doen. Dus het is al heel lang virtueel. Daar waren tot voor kort de cijfers over bekend maar vanaf maart dit jaar worden de cijfers niet meer gepubliceerd.

We hebben namelijk een paar problemen op aarde en de belangrijkste is in een woord samen te vatten: distributie. Er is genoeg maar het is een beetje slecht verdeeld. Ik geef ook lezingen voor de Rotaryclub en Lionsclub en dan kom ik ook met dit verhaal. Als je nu in overvloed kan geloven. Economie is niet meer dan in het kort gezegd de studie van de schaarste. Economisch zijn, is zuinig zijn, maar je kunt ook in overvloed geloven. En dan komt het er dus op neer dat je er vertrouwen in hebt, dat je dat krijgt wat je ziel nodig heeft voor zijn ontwikkeling. Als dat een vette BMW moet zijn is dat ook goed, daar ligt het niet aan. Dus

dat mag ook een geruststelling zijn. Wie geld over heeft steekt dat in vastgoed of in alles wat met duurzaam te maken heeft, dat gaat geld opleveren.

Ik dwaal af maar zo zit ik in elkaar, ik zal laten zien hoe ik met Mayakalenders hier gekomen ben. De Maya kalender, daar hoef ik niets meer over uit te leggen, die is simpel, die ken je, die zit in je systeem.

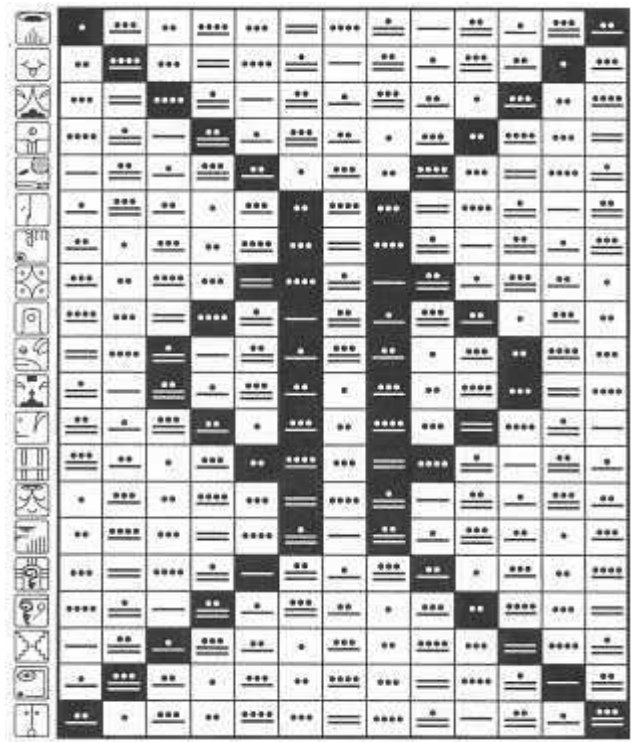
Ik moet iets vertellen over getallen. Ik zei al, als je over tijd begint dan heb je het automatisch over getallen, want tijd drukt zich uit in getallen. Nu is het zo dat getallen niet door ons zijn uitgevonden, getallen kunnen zonder mensen bestaan, die zijn ouder dan wij. In de natuur vind je getallen. Er zijn planten die om de zeven jaar bloeien, jouw hond heeft vier poten en hij kan echt niet tellen. De natuur kan ook tellen kennelijk. Dus getallen komen ergens vandaan. Dus getallen zijn net als de tijd van een hogere mentale orde en zijn daar een soort constructie, een soort uitdrukking van. Dit is het getalsysteem van de Maya's.

Wij tellen maal tien. Tien, honderd en duizend. Zij tellen maal twintig. Dus twintig vierhonderd, achtduizend. Wat je hier ziet, wat heel erg opvalt, is die nul hier met de computer weergegeven als een soort London underground symbool. Maar bij de Maya's wordt dat weergegeven als een gesloten slakkenhuis of een gesloten schelp. En in die schelp of in dat slakkenhuis, zo vertel ik het de kinderen ook, daar had die slak in geweest kunnen zijn, daar kan die in zitten of daar kan hij uit verdwijnen. Dat is de nul. Want de nul die komt niet uit de derde dimensie, de nul komt van een andere dimensie. Je kunt een kind vragen hoe oud was je toen jij geboren werd? Nul. Nul komt niet veel voor. In ruimte tel je met vingers een, twee, drie, vier. En bij de tijd begin je met nul. De nul komt uit de tijd. En dat is ook het feit dat de Maya's het oudste volk op aarde was dat met de nul werkte. Al duizenden jaren terug kenden de Maya's het getal nul. Wij kennen het via de Arabieren die het weer uit India hadden, waar de Maya's het al heel lang van te voren hadden, die nul. Nogmaals omdat de nul uit de tijd komt, dat is die nultijd, die ik net vertelde, die steen die kringen in het water maakte. Die stilte die tegelijkertijd alle kanten op gaat.

En dan krijg je het systeem waarin je ziet wat je krijgt. Een vinger, twee vingers, drie vingers, dit zijn geen vijf vingers, dit is een hand. Een hand en twee vingers is zeven vingers. Doe je er nog een voet bij dan heb je twaalf. Dit is het telsysteem.

Één stip is 1 vinger

— is 1 hand (vijf vingers)

Tabel met 20 Zinnebeelden en 20 maal 13 Tellen.

Getallen komen dus ergens vandaan en zijn dus niet alleen een uitdrukking van zijn, maar ook van hoedanigheid. Ze drukken ook een kwaliteit uit. Ze zijn van een hogere geestelijke mentale orde. Ze komen uit de kosmos en hebben een betekenis. En als je ze dan ook als zodanig bekijkt, deze twintig getallen, dan zijn dit de twintig gezichten van de schepping.

Numerologie, astrologie, al die systemen werken op de kwantiteit van de getallen. Karakters ontvouwen zich in dertien stappen.. Dan krijg je het wiel met dertien tandjes en met twintig tandjes. Dit is twee blauwe hand, drie gele ster en twee maal zestig mogelijkheden. En ik zei al, de Maya's hebben tweeëntwintig kalenders. De kalender van twee maal zestig dagen was de belangrijkste kalender. En controleer die cycli eens, twee maal zestig dagen. Er is geen vroedvrouw in de zaal? Als je negen maanden zwanger bent, dan krijg je die rare maat-eenheid, dus dan maken we er maar dertig en half van. Dan kom je uit op tweehonderd en vierenzeventig, daar kun je veertien van afhalen en dan heb je tweehonderd en zestig. In Mayaland als een vrouw niet meer menstrueert omdat ze zwanger is, pakken ze het punt waarop ze zou moeten menstrueren. Als je er dan gemiddeld twee honderd en zestig dagen bij optelt krijg je het geboortemoment.

Dan hou je de boeiende vraag over waarom een vrouw niet helemaal driehonderd dagen zwanger is. Flauwe vraag hè? Je moet gewoon goeie vragen stellen dan krijg je altijd leuke antwoorden. Je kunt je van alles afvragen over de tijd. En nu sta ik hier op het podium over te tijd te vertellen.

Van de zon ontvangen we zonlicht en warmte. We hebben niet in de gaten dat dat maar 5 % is van wat we van de zon ontvangen. Het grootste gedeelte van wat we van de zon ontvangen is elektro magnetische straling en daar reageert onze epifyse op, die klier hierboven. Die stuurt ons hormoonstelsel ondermeer aan, die maakt al die leuke stofjes aan. Ook ons DNA reageert er op. Onze epifyse en ons DNA zijn gevoelig voor fotonen. Die ontvangen die elektro magnetische straling en dat is een soort informatie die zij kunnen gebruiken en die omgezet wordt . Onze zon heeft heel ingewikkelde draacycli van elektro magnetische velden en eentje daarvan is van tweehonderd en zestig dagen. Dan liggen bepaalde velden in bepaalde posities van elkaar. Dus wat je krijgt, heel concreet op z'n Maya's, is dat je in twee honderd zestig dagen tijd van je moeder of via je moeder, van moederaarde eigenlijk, materiaal voor de opbouw van je fysieke lichaam krijgt, en van vader zon krijg je materiaal voor de opbouw van je spiritueel lichaam. En dan heb je alle gezichten van de zon gezien. Zo boven en zo beneden. De zon is het brandpunt van de kosmische informatie. Ons systeem reageert op kosmische straling. Dat is waarschijnlijk ook waarom astrologie werkt. Die fotonen daar kunnen we iets mee. Dat is informatie die alle levenssystemen gebruiken.

Dan krijg je dus een kalender van tweehonderd en zestig dagen, heel abstract ziet hij er zo uit. Dit zijn dertien kolommen van dertig dagen en dan kom je op honderd en twintig.

De gele zon heeft te maken met waar je universele idealen zitten, daar kun je wat nieuws in opstarten. Dat is de dag van vandaag, en dan gaat er weer een reeks van dertien lopen.

Hier heb je een wiel van dertien, van twintig en dit is er een van driehonderd en vijftenzestig tandjes. Als je nu een wiel van tweehonderd en zestig tandjes hebt en een van driehonderd en vijftenzestig tandjes en die laat ik samenlopen dan krijg je achttienduizend negenhonderd en tachtig mogelijkheden, achttien negenhonderd en tachtig dagen dus, dat is exact tweeënvijftig jaar. En tweeënvijftig jaar is een pleiadische cyclus, dan ontstaan de pleiaden aan dezelfde plek aan de hemel in het leefgebied van de Maya's precies boven een bepaalde tempel.

Dan ben je in de traditie van de Amerikaanse oudste. Je hebt dan vier keer dertien jaar doorlopen. Dat komt ons bekend voor. We weten van de vier seizoenen van dertien weken.

Tv-series draaien dertien weken. Vijfduizend tweehonderd jaar is een vijfde van een sessie cyclus van zesentwintig duizend en dat is wat wij nu herkennen als de geschiedenis. Die

hadden ze heel specifiek ingedeeld. Nou blijkt dat het wiel van tweehonderd en zestig tandjes allerlei cycli aandraait. Het lijkt me zo raar dat dit voor hen de Maya kalender was, die kalender van tweehonderd en zestig dagen. Als je er bijvoorbeeld een wiel van vijfhonderd vier entachtig tandjes tegenaan zet, is dat de cyclus van Venus, dan krijg je precies dat ze exact twee maal tweënvijftig jaar, dus na honderd en vier jaar vallen die twee samen. En zo kun je wel doorgaan. Als astroloog weet je dat om de zoveel jaar of soms wel eeuwen, sommige planeten in dezelfde posities tegenover elkaar staan. Als je de dagen zou gaan tellen zul je altijd zien dat het altijd door twee en zestig dagen deelbaar is. Kennelijk is het wiel van tweehonderd en zestig tandjes in een valse aandraai. Dat is een kalender die door alle kalenders heenloopt, een soort wiel dat maar doorgaat en elke dag codeert met zijn eigen energie. Een soort energiebericht. Daar kun je planningen mee maken, daar kun je horoscopen mee maken enzovoort. Nu gaan we een beetje de ruimte in. Je kunt dat wiel van tweehonderd en zestig tandjes nemen, ik ga nu de grote cycli laten zien. Een cyclus van zesentwintig duizend jaar. Wij maken een soort hele grote wiebel door het universum. Je kunt het vergelijken met een bromtol. Als je een bromtol hebt, dan heb je die snelle draai. Dat kun je zien als het draaien van de aarde om de zon, want dat ding gaat boven nog een grote langzamere wiebel maken. En het zorgt ervoor dat het lengtepunt, dus daar waar de zon in de lengte staat, langzaam doorschuift. En het schuift door, iedere twee en zeventig jaar is het een graad opgeschoven. Je krijgt dan dus letterlijk driehonderd en zestig maal twee en zeventig jaar is vijftientwintig duizend negenhonderd zestig jaar, en dat mag je afronden. Zes en twintigduizend jaar in dezelfde positie. Dus over dertien duizend jaar is de ster Vega een hele grote ster, is dan de poolster als het ware, een hele grote wiebel aan het maken.

Astrologen delen dat in twaalf stukken en het heet dan, dat we nu van de vissen in het waterman tijdsperk gaan. En de Maya's delen dat in vijfstukken in.

Dan moet ik wat gaan vertellen over het melkwegstelsel. Zo'n melkweg heeft een paar honderd miljard sterren. Ons melkwegstelsel dat is een draaiende spiraal van honderden miljarden sterren. En honderden miljarden is heel veel. Als ik het aan kinderen uitleg zeg ik dan ook, het is meer dan het aantal korrels van het Noordzee strand. Niet te tellen. En zo'n nevel ziet er eigenlijk uit als een orkaan. Je moet dan ook weten dat wij ergens aan de rand van die armen van de nevel zitten. Wij zitten in de armen van Orion. Dit zijn een paar miljard sterren. En dan moet je je voorstellen dat er een paar miljard van die melkwegsterren zijn. Wij zitten een beetje aan de rand van het ons bekende melkwegstelsel dat zich bevindt aan de rand van het ons bekende fysieke universum. Wij zijn hier echt van God los. Helemaal aan de rand ergens. In een experimentele zone, een vrije wil zone die tot voor kort in quarantaine gezet is. In werkelijkheid weet de wetenschap niet hoe groot het universum is. Het is giga groot. En het is een oneindig verhaal.

Ik geloof ook niet in een Big-Bang, dat het vandaar is ontstaan. Ik heb wel eens lezingen voor de ESA gegeven, dat is onze NASA. Wat wij zien als het begin, dat was niet zo, dat is het einde van iets anders. En het is waarschijnlijk ook zo, het is een oneindig verhaal.

Ze hebben onlangs, een paar jaar terug, een ontploffing waargenomen in het universum, zo'n zesentwintig duizend lichtjaren hier vandaan. Het was een stelsel dat tot ontploffing kwam. De NASA heeft, toen ze het ontdekten, het iets van veertig dagen stil gehouden. Ze wisten zich geen raad met dat verschijnsel toen ze de kracht van die ontploffing gingen meten.

Het was een ontploffing die wij hier waarnamen, want onze satellieten raakten er door van slag. Die stralen kwamen bij ons aan na zesentwintig duizend jaar. Toen ze de kracht daarvan gingen meten, bleek dat het meer energie gaf als dat men berekend had als de kracht van de grote oerknal en dan heb je een probleem. Of er vond zich op dat moment weer een oerknal plaats.

De oerknal was veertien en een half miljard jaar geleden hè? Het universum is ontstaan uit een erwt. Dat is wat de wetenschap zegt. Of er was er weer eentje bezig, ja wat is er dan gaande. Ik geloof in een verhaal dat oneindig door gaat. Want dat snap je ook wel, wie heeft die oerknal laten beginnen, en wat zit daar weer achter? Enzovoort enzovoort. Laten we daar maar over ophouden.

Wat we waargenomen hebben is het begin van het ons bekende fysieke universum, Wat we nu pas sinds kort weten is dat we maar 5 % van het fysieke universum waarnemen. De rest noemen ze voor het gemak "black matter". We weten niet wat het is. Het blijkt dat niet alleen zwaartekracht en al onze bekende natuurkundige wetten het universum bij elkaar houden, er moet iets anders zijn. En dat anders is 95 % en we weten niet wat het is. Het is interessant om te weten dat we maar 5 % van onze DNA gebruiken en nog maar hooguit 10 % van onze hersenen gebruiken. Dus dan weet je een beetje de bandbreedte, de werkelijkheid waarin we leven. Er is dus meer. In feite leven we hier in een stukje ervan, het is eigenlijk wel een illusie.

In mijn derde boek dat heet 2012 het einde van de gestolen tijd vertel ik een verhaal.

Wij waren met zijn allen in een vergadering want we wilden een grote steencirkel maken, met een ceremonie. Er was ook een indiaan aanwezig, een Hopi indiaan en wel Round Little Sun. Ronde Kleine Zon. We hadden kennelijk onenigheid want hij onderbrak het verhaal, en had zo'n hart getekend, zo'n klassiek hart, zo'n verliefdheidshart met een pijl erdoor. Hij wou maar een ding vertellen, er is maar een werkelijkheid, er is alleen maar eenheid. Maar die ene werkelijkheid, die ene bron die wilde zichzelf leren kennen. En hij scheurde dat hart in tweeën. Die bron was zichzelf aan het opsplitsen en toen begon hij dat hart in vele stukjes te scheuren. Toen begon hij aan ons al die stukjes uit te delen. Hij zei: "Kijk nu eens rond, wat je nu ziet, (je kunt ook in deze zaal rond kijken) kijk naar die papiertjes. Je denkt dat dit de enige werkelijkheid is, maar is het dat nu werkelijk?" Het is een afsplitsing van die grote werkelijkheid, van die Bron of van God of hoe je het noemen wilt. Je denkt dat het dat is maar het is een illusie. Er is een heel simpele wet van illusie. De wet van illusie die hier geldt luidt: Wat begint heeft ook een eind. Dat is de wet van de illusie. Dus alles wat kunstmatig is, dus ook de tijd die we bedacht hebben, want het is kunstmatig bedachte tijd, dat houdt een keer op. En zei hij, het kwam eigenlijk hier op neer, die bron die ging zichzelf in steeds meer stukjes opsplitsen en zo ontstonden al die melkwegen. En op een gegeven moment ontstond ook onze melkweg en onze ster waar de zon zich bevindt met nog wat manen en planeten. Toen bedacht opeens onze melkweg, ik ga ervan uit dat de melkweg een bewustzijn hebben, anders weten de sterren nog niet waar ze zijn. Dus een dergelijke melkweg heeft een bestuur, en dat bestuur heeft wat bedacht. Dat bestuur noemen we voor het gemak de galactische federatie. Dan kunnen we weer een nieuw experiment doen. En die bedacht het volgende: De volgende vraagstelling, hoe ver kun je gaan met het opsplitsen van de schepping? Toen zijn ze uiteindelijk terecht gekomen bij onze planeet, ze hebben het hele gebied daar in de buurt bij ons in quarantaine gezet. Dus ook bij Orion, Pleiaden. Wat je 's nachts ziet is alleen een heel klein stukje van onze melkweg, dat hebben ze in quarantaine gezet voor een experiment. Dat experiment kreeg de naam: "vrije wil". En toen gingen ze gewoon kijken hoever ze de boel konden opsplitsen. En dat experiment kwam tot het einde. Het kwam tot het einde op deze planeet. Er is geen planeet met zulke dichte materie waar uiteindelijk DNA is ingebracht en leven uit is ontstaan. En dat leven is een nieuwe stap aan het maken, dat is zich bewust gaan worden van zichzelf. Dat experiment liep op een gegeven moment af. Toen hebben ze dappere krijgers gezonden, om dat experiment tot een goed einde te brengen. En je raadt het al, dat zijn wij. Maar zei hij en toen keek hij ons doordringend aan: weet jij je opdracht nog? Nee, dat is nu zo leuk. Dan moet je naar zo'n lezing of naar therapie, want wie weet zijn

opdracht nog? Op het moment dat jouw ziel dit ruimtepak aantrekt, dit lichaam en daar wop zo inspringt, dan weet ie dat je geheugen ge-delete wordt. Want dat hoort bij het spel, het spel van vrije wil. Als je alle facetten van het spel kent dan ben je gauw uitgespeeld niet waar? -Je duikt in een soort vergetelheid in die materie, om daar het licht weer in te vinden. Je kunt hoogstens proberen bij die zielen geboren te worden, waarvan je daarna de kans loopt dat je die zielen tegenkomt die je helpen herinneren aan je zielenweg. En daar zitten we dan met zijn allen. Het spel loopt nou af. En dan staat er iemand op het podium, zo'n krullenbol te vertellen dat het spel afloopt. En die er dan nog dit bij vertelt dat ik je niets nieuws vertel hè? Ik ging je vanavond allemaal dingen vertellen die je al lang gehoord hebt. Het enige dat ik je ga vertellen is dat onze tijd er op zit. Dat is het nieuwe. Dat is leuk want dan kunnen we naar een nieuwe start gaan. We kunnen niet meer opnieuw opsplitsen namelijk. We zijn al bezig met DNA en atomen op te splitsen. Dan ga je te ver. Dan zit je aan de bouwstenen van de schepping te peuteren.

We gaan zover met opsplitsen, we zijn alles aan het privatiseren. In Amerika daar heb je gevangenissen en ziekenhuizen. De brandweer is daar zelfs geprivatiseerd. Er zijn gevangenissen met een beursnotering. Ja, daar lachen wij om maar daar gaan we heen. Dus hoever kunnen we gaan met een opsplitsing nog?

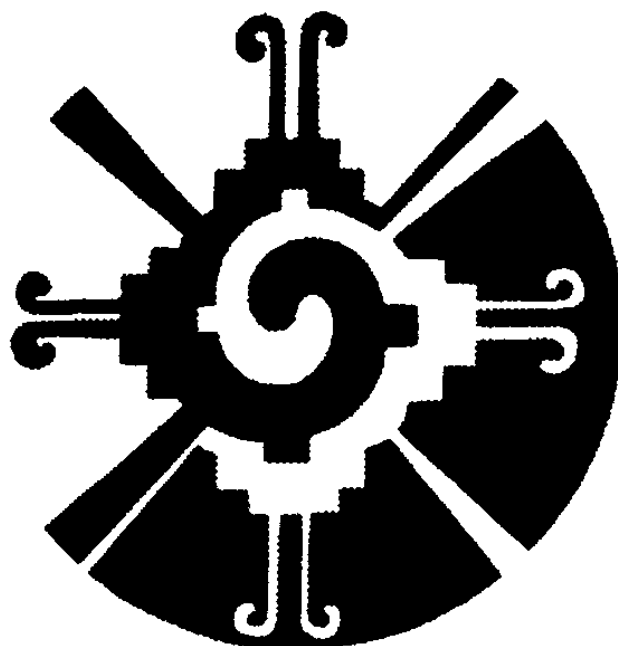
Maar we zitten op een mooi punt. We zitten op een interessant punt.

In het bijzonder het westen doet het goed, we zitten helemaal op schema. We zijn zo materialistisch geworden als de pest, dat was toch de bedoeling. We moesten afdalen in de materie om daar licht te laten ontstaan. Dat is in mijn ogen het Excalibur, het zwaard van koning Arthur. Het licht dat in de materie vast zit en niet Merlijn maar de innerlijke koning in ons. Het is Arthur in ons, de koning, ook niet de prins.

Koning Arthur, waarvan er twaalf waren, twaalf ridders van de ronde tafel.

Ik wil voor we pauze houden nog even vertellen wat er op 21 december 2012 gaat gebeuren. Dit is het melkwegstelsel, dit is de spiraalarmen, als je de tekening gaat kantelen dan krijg je een soort vliegende schotel, of voor de ingewijde onder ons een uitgeklapte merkabah. En dan zitten wij hier ergens aan de rand. De sterren die je ziet zijn alleen de sterren hier dus de sterrenbeelden die je herkent. Ik ben net weer terug uit Frankrijk, en dan heb ik weer eens de melkweg kunnen zien. Op de waddeneilanden daar kun je het ook nog wel eens zien. Je moet niet teveel steden of wegen, teveel lichtbronnen in de buurt hebben dan kun je de melkwegen zien.

Dit is het symbool van de Maya's.

Het heet Hunab K'u, dat wil zeggen: de ene schenken der maat der beweging. Dat staat symbool voor dat waar alle maten en bewegingen uit voortkomen. Dat mag je de Bron noemen of hoe je het noemen wilt. Het lijkt wel op het Yin/Yang symbool. Het heeft vier armen en dat zijn de vier windrichtingen. Nu is onlangs gebleken dat onze melkweg vier armen heeft. Want dit symbool staat ook symbool voor de melkweg. Beter gezegd dit is het hart van de melkweg. En natuurkundigen gaan ervan uit het hart van een orkaan, dat je niet in het hart moet komen, zoals het hart van een draaikolk. Je kunt het ook omdraaien, het hart van de melkweg brengt ook alle draaiende bewegingen en dus alle maten en bewegingen van alle sterren voort, tot en met het draaien van de moleculen in ons lichaam. Allemaal verworvenheid die draaibewegingen. Daarom een symbool voor dat wat alles voortbrengt, voor de Bron, God, Allah en hoe je het maar noemen wilt.

Als dit nu een vliegende schotel is, normaal gesproken zitten wij dan ergens hier in de armen van Orion. Wij maken wiebelingen van zesentwintig duizend jaar, en dit is op dit moment het draaivlak, dit wordt de ecliptica van de melkweg genoemd. Ons zonnestelsel heeft ook een draaischijf en Pluto die wijkt ook af maar die mag sinds kort niet meer mee doen. Zijn hier mensen die van voor 1933 zijn? Iedereen van na 1933 is opgegroeid met Pluto.

Er is democratisch besloten dat Pluto geen planeet is. Leve de democratie.

Je kunt je dus voorstellen, dit is de melkweg met die vier armen. Het is op dit moment zo, dat wil zeggen van 1974 tot 2020 dat het snijpunt van de draaivlak van de melkweg en van het zonnestelsel dat kruist zich van ons uit gezien in het hart van de melkweg. Dus daar bevindt zich nu een kruispunt. En op 21 december 2012 staat de zon precies op een kruispunt. Dat is een fenomeen. Het andere is dat het op dat moment de noord-as van de wiebel, het verst af van het hart van de melkweg is. Daarna gaat hij weer draaien, en over dertienduizend jaar staat hij dus zo. Dat is waarschijnlijk ook zo, in de indische geschriften staat dat we nu in het ijzeren tijdperk zitten van verdichting en vergiftiging dat we naar het Gouden tijdperk gaan. Dat is het volgende fenomeen. En het derde fenomeen is dat op 21 december 2012 onze zon conjunct staat met een ster in boogschutter, Sagittarius A. Als je het hart van de melkweg wil zien dat moet je zo achter Sagittarius A kijken. Sagittarius A is het krachtigste van onze melkweg, dus daar staat onze zon mee op een lijn.

Die drie fenomenen die tegelijkertijd op dat moment plaatsvinden, dat gebeurt slechts om de zesentwintig duizend jaar. En dan kom je dus op een heel interessant keerpunt uit. Wat heel veel verschijnselen die nu plaatsvinden kunnen verklaren.

Ja, wat doet dat met ons? Laten we gaan kijken met wat er de vorige keer gebeurde. Ik hou me het liefst aan wetenschappelijke feiten. De interpretatie daarvan dat is een andere kwestie.

Maar een ding is bijvoorbeeld opgevallen, het aantal natuurrampen is vanaf 1974 met 520 % toegenomen. Ik heb het dus niet alleen over Tsunami's, ik bedoel alles, vulkaanuitbarstingen, tsunami's, orkanen, aardbevingen. Het weer is gewoon extremer geworden vanaf dat moment. Dat zijn gewoon cijfers, die heb ik ook niet alleen van websites, dit zijn concrete cijfers.

Er is vorige week nog een Nederlandse film uitgebracht over het broeikast effect en daar zijn wij mensen niet alleen verantwoordelijk voor. Natuurlijk moeten wij ophouden die fossiele brandstof te gebruiken. Dat spul is alleen geschikt om plastic mee te maken en daar moet je niet mee gaan stoken. De manier waarop wij aan onze energievoorzieningen doen is een primitieve manier van dertien duizend jaar terug. Van toen we nog een stelletje fikke stokende oude lullen waren. Energiegebruik is met splitsen, knallen, ploffen, uit elkaar trekken, wrijving, terwijl het hele universum uit energie bestaat maar dan werkend op resonantie. Dat is anders hè. Dat kan dus ook anders. Normaal gezien niet meer als een beheersbare ontploffing, laten we nu eerlijk zijn. En de ultieme ontploffing is nog steeds kernenergie, een atoombom. Dan heb je het helemaal gesplitst.

Het weer is steeds extremer aan het worden zoals alles extremer aan het worden is op dit moment op deze planeet omdat we in een grote verandering zitten.

Er is een verband tussen de weersveranderingen en onze positie ten opzichte van Hunab K'u
Ik vertelde daarnet dat van 1974 tot 2020 dat kruispunt zich van ons uit gezien dat hart in de melkweg zich bevindt. En er zijn gelukkig al enkele wetenschappers die dat verband ook aan het leggen zijn.

Want wat er gebeurt, is het volgende: Men neemt nu waar, en dat heb ik tien jaar terug al verteld, dat het net is alsof het hart van de melkweg super actief geworden is. Dat is niet zo maar we kijken er nu in. Dan krijgen we die kosmische straling. Daar reageert ons zonnestelsel op. Onze zon is de kluts kwijt. En niet alleen op onze aarde is het weer de kluts kwijt, maar in het hele zonnestelsel om die reden. Sinds enkele jaren wordt waargenomen, dat ook de ijskappen op mars aan het smelten zijn. Dat hebben we nog nooit gezien.

De magnetische polen van neptunes zijn onlangs omgeslagen. Het elektro magnetische veld van Uranus is in kracht verhonderdvoudig sinds 1987 en onze maan is een atmosfeer aan het krijgen. Het hele zonnestelsel is bezig.

Er is meer aan de hand, een groter verhaal is zich aan het ontvouwen. Dat is het grote verhaal dat ik kan vertellen. Ik zal het niet veel groter maken, ik zal het langzaam terugbrengen naar onze rol in het geheel, want wij hebben een heel specifieke rol, wij mensen. We hebben amper in de gaten, dat wij het eindpunt in die zin op dit moment van het universum zijn, en we hebben amper in de gaten wat de kracht van onze gedachten is. Dat wij in feite de scheppers op dit moment zijn.

In de Koran, in de Bijbel kun je lezen dat engelen ons om hun naam komen vragen. Wij geven alles in de schepping een naam. Wij identificeren de kleinste stukjes van de schepping. De hele schepping kijkt mee op dit moment. Kun je je dat voorstellen?

Ik zal na de pauze meer vertellen. En je hoeft mij niet te geloven. Ik ga er van uit dat wij als mensen zijn toegerust met een gevoel voor waarheid, waarin ieder zijn eigen interpretatie heeft. En je lichaam is daar het beste instrument voor met zijn zintuigen. Vertrouw daar gewoon op. Ik vertel je dit, dat je niet voorbij je verstand moet gaan, dat je wel je gevoel kan voelen wat wel of niet klopt, dat is wat telt, niet dat je kan begrijpen wat ik zeg. Ik kan het zelf ook niet begrijpen.

PAUZE.

Ik lees deze vraag: Hoe kan het zijn, uitgaande van de Big Bang, veertien en een half miljard jaar geleden, dat juist deze vijfduizend jaar die afloopt in 2012, zo enorm belangrijk zijn, waarom niet een miljard jaar geleden?

Antwoord: Dan moet ik je wat vertellen hoe sterrenstelsels en planeten zijn ontstaan.

Het grootste gedeelte van het fysieke universum bestaat uit waterstof. 95 % van wat we hier op aarde hebben is waterstof en dat is het eerste element en het gaat door tot het 26^e element ijzer. Waterstof ontstaat door condensatie. Als je een ster ziet dan zie je het licht dat vrijkomt door het proces van omzetten van die waterstofatomen.

Op een gegeven moment is een ster opgebrand. Onze ster de zon gaat nog vier en een half miljard jaar mee, die zit ongeveer op de helft. Als hij klaar is zal hij als een soort gloeiend kooltje ineenschrompelen. De grote sterren bezwijken onder hun eigen lasten, die imploderen en dan krijg je een super nova.

Je krijgt dan botsingen met andere sterren, dan krijg je na zo'n botsing met afkoeling weer nieuwe sterren en planeten. En zodoende is onze planeet er eentje met heel dichte materie, er heeft tot vijf, zes keer toe ontploffingen plaatsgevonden. Ons zonnestelsel bestaat uit een

soort zesde hands materie. En dat heeft er voor gezorgd dat er iedere keer opnieuw zwaardere elementen ontstonden zoals goud, nikkel, cadmium, kobalt, en het bijzondere is dat daar elke keer nieuwe DNA ingebracht is. Dan krijg je eencellig, meercellig leven, plantaardig leven. Dat leven is zich nu bewust aan het worden van zichzelf. Dat is de fundamentele stap waar we nu voor staan.

Je moet je voorstellen onze planeet bestaat vier en een half miljard jaar en er zijn veel soorten geweest en de onze is de homo-sapiens, wij komen net kijken. Wij zijn hier iets van honderd vijf en dertig duizend jaar. In oost Afrika zijn wij ontstaan. En ter vergelijking: de dolfijnen zijn hier al miljoenen jaren, en de walvissen al honderden miljoenen jaren en die hadden al die tijd trouwens al internet. Dat was vorig jaar op het jeugdjournaal. Dolfijnen kunnen op duizend zeemijl met elkaar communiceren. Die hebben dat allang.

Als je naar de leeftijd van onze planeet kijkt, dan komen wij twee minuten voor twaalf op het podium.

We hebben in de laatste honderd jaar de helft van de bossen vernield. Een heel speciaal soort zijn wij. Wij zijn niet de kroon op de schepping, wij zijn het uiterste puntje daarvan. In Maya taal zijn wij Kien, dit is het kleinste stukje.

Wij zijn het kleinste stukje waarin de Bron, God zich kon opdelen. Het kleinste stukje wat nog bewust is van zichzelf en het grote geheel.

Als we zesentwintig duizend jaar terug gaan, dan gebeurt er iets raars. We hebben tot die tijd samengeleefd naast de Neanderthaler, dat is die harige aap, en die was biologisch, fysiek sterker dan wij, die kon ook praten en denken en die leefde hier al miljoenen jaren. Er is toen iets gebeurd waarvan de wetenschap niet weet wat, maar 26.000 jaar terug, de vorige keer dat we op dat punt zaten is die plotseling uitgestorven. Toen bleven wij over als enige soort met twee handen en twee benen.

Op drie aapsoorten na zijn wij de enige die een mobieltje kunnen bedienen.

Onze ziel is zo'n 200.000 jaar geleden aangeland in deze duisternis, waarin allerlei wilde beesten elkaar afmaken, dan kom je hier als hoogstaande spirit en schrik je je kapot. Daar zijn we nog steeds van aan het bijkomen.

En het idee was dat we het licht ook in deze dichte materie zouden wakker maken. Het unieke van deze planeet is dat er geen planeet is met leven met zulke dichte materie. Hier is het einde van het grote experiment. De goden hebben gevochten om het DNA. Dus wij bleven over.

Zo'n dertien duizend jaar geleden in de tijd van Atlantis is er iets gebeurd waardoor de zeespiegel op de hele planeet zo'n zestig meter is gestegen. Voor die tijd kon je zo naar Engeland wandelen. Dat wil dan zeggen dat er vloedgolven waren van honderden meters. En het grootste gedeelte van de diersoorten zijn toen uitgestorven. Wij hebben dat overleefd. Dit was de zondvloed, de zondeval. Het is echt gebeurd en wij hebben daar waarschijnlijk een trauma aan overgehouden.

Mocht Atlantis bestaan hebben dan was dat een hoogstaande zeevarende beschaving, daar vind je echt niets meer van terug na die grote vloedgolven. Dan houdt je nog die mensen over de zogenaamde natuervolken, die leven op hogere gebieden. Deze houden zich bezig met landbouw en toen was niet de maan meer belangrijk maar de zon.

En dan breekt opeens de beschaving uit, zomaar. Ongeveer vijfduizend jaar geleden. Net alsof het zo uit de lucht kwam vallen. Toen was er het schrift, bouwwerken, ontstond de eerste stad, koningshuizen, het was er opeens. In Mesopotamië, nu Irak en in Egypte. Dan gaat de ontwikkelingen heel snel. Ook als je kijkt hoe wij ons vervoeren. Eerst te voet, dan te paard, postkoets en trein, het gaat heel snel. Communicatie: eerst gaat het van mond tot mond, dan heb je rooksignalen, het schrift, boekdrukkunst en kijk maar eens hoe het nu gaat. Er is zoveel informatie, niemand kan het meer lezen.

Er is nu een unieke situatie, het is nog nooit op deze planeet voorgekomen. Er is iets fundamenteel aan het veranderen. Het stapelt zich op naar iets heel nieuws. En het is ook uniek dat een soort verantwoordelijk is voor het voortbestaan van deze planeet. We hebben eigenlijk het lot van deze planeet in handen. En dat is eigenlijk altijd als een planeet kiest voor het pad der technologie. Dan kom je onherroepelijk uit op een punt waarop je de planeet kan maken of breken. En dat punt hebben we nu bereikt.

In 1987 hadden we zoveel atoombommen bij elkaar dat we de planeet dertig keer konden opblazen. Een keer is al te veel. We hebben het lot van de planeet zelf in handen.

Waarom precies nu. De planeet is een verhaal geweest van steeds verdere verdichting, Waarschijnlijk heeft die verdichting nu ook zijn eindpunt bereikt. We gaan herkennen wat de moleculen bij elkaar houdt. Er is niets buiten ons wat ook in ons is. Dat is de les voor de komende jaren, het spirituele pad.

De grootste pijn is het afgescheiden te zijn, de emotie om er alleen voor te staan. In die bodem wil je hier weg of je vindt de liefde voor jezelf en van daaruit voor het grote geheel.

Wij zijn een rare soort. We doen net alsof we aliens zijn. Als het je niet leuk vindt hier, floep je eruit. Terwijl het mooie is, verbind je maar met moeder aarde. Moeder aarde kent heel veel gevoelens maar er is een die ze echt niet kent en dat is angst.

We zitten op een nieuw punt en daar heb je veel levens voor nodig.

Alles is extreem, licht, donker, arm, rijk man, vrouw, religies, het weer. En dat komt omdat we naar een andere vorm, een andere dimensie gaan. In de andere dimensie is het verbinden, zeker in de vierde dimensie is mijn ervaring. Als je afgehouden wordt van die vierde dimensie wordt je afgehouden van je eigen droom, je eigen gedachten, je eigen zelf. Spiritueel zijn is voor mij heel simpel. Het is het lef hebben om naar jezelf te durven kijken en daar verantwoording voor te dragen. Dat is nogal wat. Je kunt het niet op een ander afschuiven. Het mooie is dat als je dat door krijgt dat je dan je eigen werkelijkheid creëert.

Vraag: Wilt u iets vertellen over 7 oktober 2006?

Antwoord: Er zou een violette straal wezen die onze intentie zou vertienvoudigen.

Ik heb er niets mee gedaan. Ieder is hier om zijn eigen waarheid te leren kennen. Zodra er een moeten is gooi ik het in de prullenbak. Ik snap dat als miljoenen mensen er wel mee bezig zijn het er terdege wel wat toe doet. In dat opzicht zijn de mensen er in geslaagd. De 5^e dimensie herken ik als liefde ofwel licht zonder schaduw. Dat is wat we hier aan het maken zijn. Daar kunnen we verder mee. Nu moeten we nog licht en donker scheppen om de vonkjes van de Bron, om die afscheiding te kunnen ervaren. Ik ga ook niet op 2012 wachten. Wij bepalen nu wat er in 2012 gaat gebeuren. Er gaat zich geen Apocalyps voltrekken. Dit is de Apocalyps daar zitten we midden in. Vandaag besteden we meer aan wapens dan aan schoolschriften.

Apocalyps betekent oplichten van de sluiers, daar zitten we nu in. Als je gaat opruimen krijg je in eerste instantie meer troep. Dat is wat je op TV ziet. Dat is de buitenkant, daar binnen ontstaat iets nieuws. Dit is een planeet van keuzes, het begint al voordat je je lichaam krijgt. Word ik een mannetje of een vrouwtje. Het is nu de keuze dat liefde een vorm krijgt. Het is de Liefde met een grote L dat de materie een vorm krijgt. Dat is een experiment van vrije keuzes.

Vraag: De laatste tijd hoor je steeds meer van de psyche in de hersenen die een of ander stofje zou missen en dat je daar dan medicijnen voor moet gebruiken, prozac enz. Wat voor oplossing heeft u hiervoor.

Antwoord: Verstandelijk gehandicapten zijn weer helemaal thuis. Die zijn zo lief. De A.D.H.D. kinderen zijn nu de klos. Als je ze een op een ontmoet blijkt dat er niets aan de

hand is. Gek hè? Ze worden vooral gek als ze in het gezin, in de klas zijn. Het zijn hoogst gevoelige kinderen, hoogst intelligent ook.

Vraag: Je kunt bewustzijn ook chemisch vertalen.

Antwoord: Ja. Ik heb het nog steeds over groeiend bewustzijn.

DTT is een stofje dat ons kan zuiveren en ons kan hallucineren. D.T.T.-moleculen lijken sprekend op D.N.A.-moleculen. Op het moment dat die stof actief wordt gaan die D.T.T.-moleculen tussen de D.N.A.-moleculen zitten. Op die manier kun je bewustzijn chemisch uitleggen. De stofjes die wij gebruiken zijn niet meer als de dragers van elektronische informatie. Daar moeten we onze gedachten over laten gaan en daar hebben we tijd voor nodig. Het enige waar we hier op aarde over beschikken is tijd. Vandaar de titel van mijn boek, de gestolen tijd. We hebben de tijd laten afpakken.

Weet je wat de oudste machine op aarde is? Dat is de mechanische klok. De wetenschappers konden daar niets mee want dat ding had geen zin. Toen is er 800 na Chr. Een nieuw Romaans Rijk gesticht en Karel de Grote werd door de Paus als keizer benoemd. Karel de Grote kreeg als cadeautje een mechanische klok. Hij wist niet wat hij er mee moest, maar de priesters wel. Die moesten vijf maal per dag de vesper zingen.

Een eeuw later kwamen in heel Europa veel mechanische klokken. Je moest dan zorgen dat je voor 10 uur binnen was anders kon je buiten slapen want dan ging de stadspoort dicht.

Vanaf dat moment werd onze tijd gestolen. Het is namelijk in je eigen tijd dat je jezelf kan leren kennen. Het is de stilte dat je iets nieuws kan creëren anders blijft het ego er tussen zitten. We zitten in een tijd dat het lijkt dat de stilte ons afgepakt wordt. Neem je eigen tijd: letterlijk anders wordt hij afgepakt.

Vraag: Wat vindt u van de stelling: de tijd staat stil.

Antwoord: Tijd is rekbaar. We kunnen hier vanavond een leuke tijd hebben, dan lijkt het alsof de tijd vliegt. We kunnen ons vervelen dan lijkt het of de tijd heel lang duurt. Ze zeggen wel dat de tijd vliegt. Ik vermoed dat dat komt omdat ons bewustzijn aan het verhogen is, daarmee krijg je de ervaring dat het lijkt of er in een uur meer gebeurt als vroeger. We maken meer mee.

Vraag: Hoe staat het met numerologie in verhouding met de Maya-kalender en de gregoriaanse kalender. Krijg je andere uitkomsten?

Antwoord: Ik vind het altijd moeilijk om appels en peren te vergelijken.

Ik weet genoeg van deze kalenders om te weten dat bepaalde dingen elkaar overlappen maar ze zijn op zich alleenstaand. De Maya's waren niet bezig met welke planeet waar was. Ze waren bezig met tijdsmetingen. Ze keken wanneer in cycli, in cycli, in cycli samenvielen. Ze waren bezig met bewegingen in ruimte en tijd. Dat is bijvoorbeeld een heel ander systeem als astrologie die vanuit de posities van hemellichamen het karakter van het moment afmeet of van de persoon. Ook die twee systemen hebben overlappingen. Wat wij toeval noemen, vanuit de tijd is toeval de norm, er is niets anders als toeval.

Vraag: Bestaat er in de Maya-traditie het geloof in reïncarnatie?

Antwoord: Ja. Duizenden jaren lang woonden er miljoenen mensen in de steden in Maya land. Statistisch gezien is de kans dat je in een vorig leven een Maya was groter dan dat je een Europeaan was. De grootste genocide op deze planeet heeft in Amerika plaatsgevonden waar de indianen volkeren uitgemoord zijn. En die zielen zijn wel ergens gebleven. Er zijn er veel in Nederland terecht gekomen.

Vraag: Voor onze westerse materiele beschaving gaat dit sprookje misschien op van de verandering van tijd, maar hoe zit het met Mohammedaanse, boeddhistische beschavingen is daar die mentaliteitsverandering daar ook zo urgent? Hoe universeel is dit alles?

Ik heb enkele boeken gelezen, wanneer valt het samenvallen van de maya kalender samen met de gregoriaanse kalender, dat moet dan het moment zijn dat alle andere in de schaduw staat, is dat zo?

Antwoord: Volgens mij worden hier twee begrippen door elkaar gehaald.

Wie wil hier vrede en harmonie? Iedereen wel O.K. Kijk nou eens om je heen op deze planeet. Ik zal je een paar voorspellingen doen. Er is een vette kans dat er nog een derde wereld oorlog uitbreekt, waarschijnlijk in de moslim wereld want daar komt de beschaving vandaan. En de reden is vrij simpel. Je kunt de vrede niet aan de mensen opleggen. Het is een staat van zijn. Van binnen uit. Ik weet niet hoeveel rotzooi we nog nodig hebben, Tsunami's of oorlogen om tot dat besef te komen. Nou is er niets aan de hand daarmee, want alles zelfs met een oorlog, kan je nog steeds je eigen werkelijk creëren. Het is wel zo. Een paar stellingen: Je kunt misschien het verhaal van Loesje: Stel er breekt een oorlog uit en niemand gaat erheen. Wat essentieel wordt in de komende jaren, dat is nooit anders geweest maar nu wordt het urgent, is waar richt jij je aandacht op. Want alles wat je aandacht geeft groeit. Het is niet zo dat ik mijn neus in het zand steekt voor de oorlog in Soedan, maar je kunt wel kijken waar ik mijn aandacht op wil richten. Dat wordt gewoon heel belangrijk. Ik heb het de hele avond over Maya-kalenders maar die kalenders zijn eigenlijk ouder dan de Maya's Het zijn universele kalenders die de Maya's hebben gebracht, opgetekend en bewaard. Ze hebben een soort wekkers geplaatst en die lopen nu af. De Maya-cultuur is ook ontstaan buiten welke cultuur dan ook. De verschillende culturen hebben elkaar wel beïnvloed. De Maya's kwamen en gingen.

Vraag: Wat zijn de gevolgen van de samenleving?

Antwoord: Welke gevolgen?

Ik weet niet of je het weet, maar er is nog nooit een tijd geweest op aarde waar het voor de ziel zo slecht toeven was als nu. We zitten met zijn allen in een oorlogstijdcramp. Er wordt je namelijk niet meer gevraagd wie je bent maar wat je doet. Zielen worden afgewogen aan hun economische waarden op dit moment, overal. Terwijl de mensen die de boel draaiende houden in de ziekenhuizen en in het onderwijs die worden het slechts betaald en de snotneuzen die tegen een bal aantrappen worden het best betaald. Dat is onze samenleving nu. Op de aarde waren altijd de hoogste gebouwen, de piramides en de hoogste gebouwen nu zijn van de verzekeringsgebouwen en voetbalstadions. Wat zegt dat over onze soort?

Onze geldeconomie gaat gewoon indonderen. En dat weet ik omdat ik in gesprek ben met hoge functionarissen van de Nederlandse Bank. De president van de Nederlandse Bank komt ook bij astrologen langs, en vraagt wat er na 2012 gaat gebeuren. Al de journalisten van RTLZ lopen de deuren plat bij de astrologen, ook met de vraag wat er na 2012 gaat gebeuren. De astrologen hebben ook uitgerekend en dan blijkt dat we een ander besef krijgen na 2012, en dat komt omdat we meer bezig gaan met duurzaamheid. Dan houden we tijd over namelijk en dat is een voordeel. Als je hen gaat vragen over de geldeconomie, die gaat gewoon instorten door dat systeem. En dan vraag ik ze: Waarom vertellen jullie dat niet. En terecht, dat zorgt alleen maar voor paniek. En het gaat ook gewoon indonderen en je zult zien dat emoties en paniek wordt dan onze grootste vijand. In die zin, wees gewaarschuwd, zie het maar als een zegening, omdat daarna de dingen weer de werkelijke waarde kunnen krijgen. De dingen hebben nu vreemde waardes gekregen. Ik weet niet of je aandelen op de beurs hebt. De beurs komt nooit weer goed. Op dit moment heeft hij de hartslag van een comapatiënt. Een paar fondsen klimmen dan. Dat was vorige maand bijvoorbeeld Tom Tom of het goud was opeens wat waard. In zijn geheel stijgt de beurs niet meer, let maar op, dat is een illusie. Die beurs

hebben de Hollanders uitgevonden hè? Vierhonderd jaar geleden. V.O.C. was dat in Amsterdam. Het is allemaal gebaseerd op de waarde van het goud dat gestolen is van de Inca's en de Maya's vier eeuwen terug.

Vraag: Is er verband tussen tijd en de crash in 1929, is dit naar de Maya-kalender terug te voeren?

Antwoord: Van deze crash weet ik het niet maar ik heb heel gedetailleerde artikelen geschreven van de crash die we hadden na de instorting van de Twin Towers. Het was precies 260 dagen later, stortte de beurs in en 260 dagen later weer enzovoort.

Door het volgen van die kalenders kwam ik er gewoon achter dat er een groot plan aan het ontvouwen is en waar jij geen slachtoffer van hoeft te zijn want als jij je eigen plan kent dan kun je daarmee synchroniseren. Ik voel me juist vrij omdat ik mijn plan ken. Oorlogen komen niet alleen tot stand door mensen maar ook door grote kosmische krachten die in de mensen samenkomen. De kinderen wijzen ons de weg. De astrologen kunnen ons dat vertellen. De kinderen van deze generatie en die na 1980 geboren zijn, zijn veel meer uitgerust met fijngevoeligheid. Dus dat zegt wat over deze tijd want dat zijn nu de twintigers die nu de wereld intreden. En zo kun je doorgaan. De volgende generatie daar vind je het nog veel meer mee. Daar zit al het gereedschap in om, om te kunnen gaan met die nieuwe dingen. Die komen in een samenleving die wij gemaakt hebben en dat gaat zo maar door.

Vraag: Waarom is er zo weinig waarheid en zijn er al die complotten? Pim Fortuin, De Twin Towers.

Antwoord: De Amerikaanse Regering had er op zijn minst baat bij dat die dingen instorten. Tot op dat moment had je regeringen die voor sociale zekerheden zorgden en nu zorgen ze voor onze veiligheid. Dat is een mooie business die veiligheid.

Het is nooit anders geweest we worden er nu alleen van bewust. Dat is het grote verschil.

Zo na 2012 is het afgelopen met ego spelletjes dan heeft je een ego zware tijd. Daarom is het nu nog zo erg. We zitten in een eindstrijd. De krachten die daar wel mee bezig zijn zitten in een doodstrijd. Ieder organisme doet zijn best om in stand te blijven, dat zit ook in je zelf.

We leren nu pas ons bewustzijn kennen. We leren nu pas hoe onze hersenen werken.

Vraag: Men zegt dat een derde van de bevolking de nieuwe tijd zal ingaan, een groot gedeelte van de wereld zal onder water raken. Hoe kunnen we hier in Dokkum en omstreken maatregelen nemen?

Antwoord: Het wordt precies hoe jij je het voorstelt. Dat is het antwoord. Als jij denkt dat je je moet bewapenen, dan moet je je bewapenen. Als jij denkt dat je dijken moet ophogen, dan moet je dijken ophopen. We gaan naar een tijd waar jouw werkelijkheid ook werkelijkheid wordt. Dus verzin het maar, heel simpel.

Je hebt wel de kans dat er verschillende werkelijkheden tegelijk gaan plaatsvinden.

Vraag: De trillingen van de aarde verhogen zich.

Antwoord: Dat is maar de vraag. De wetenschappelijke rapporten spreken elkaar tegen.

Het kan wel dat het verhoogd is maar dat het niet is te meten, omdat we er zelf in zitten.

De Maya's beschikten over hele exacte informatie. Zo konden ze de loop van de aarde om de zon tot op vier cijfers achter de komma berekenen. In de jaren zeventig is dat met de computer nagerekend en toen bleek dat ze er twee tienduizendste naast zaten. Ze konden over 1000 jaar de zon- en maansverduistering berekenen. Ze konden de cycli en het bestaan van de planeet Neptunus, Uranis en Pluto zien. Hun informatie is niet van hier. Het wil niet zeggen dat ze weten wat er na 2012 gebeurt.

Vraag: Wat gebeurt er op de 21^e december dan?

Antwoord: Je moet het niet zo precies nemen, we zitten er al midden in. Gebruik het als een aanwijspunt, een alarmbel. Er is meer aan de hand. De natuur is al klaar, de planten zitten te wachten op ons. Die hebben er miljoenen jaren over gedaan. Alles wat de mensen nodig hebben is in gereedheid. Voor ieder kwaaltje, fysiek of mentaal zijn er planten op dit moment. Die wachten op ons. De informatie die ik hier geef de hele avond heb ik niet uit boeken. Ik ben een gevoelige jongen die tot voor tien jaar terug alleen maar stripboeken las. Op een gegeven moment zijn er dingen in mij wakker gemaakt. Ik heb mijn leermeesters gehad, en ik ben heel wetenschappelijk geworden om op die manier niet voor gek verklaard te worden. Maar mijn bronnen zijn anders. Soms onthul ik ze dan een beetje, zo heb ik contact met natuurwezens uit andere dimensies, en die vertellen mij dat ze op ons zitten te wachten. Op individuele basis kunnen de subtiele wezens op dit moment heel goed met ons communiceren. Beter als ooit. Waar wil je je op richten. Ga alsjeblieft niet op 2012 wachten.

We hebben in ieder geval als ziel het eeuwige leven. Maar de bedoeling is dat het hier gaat gebeuren en dat we niet meer ons lichaam uithoeven voor de vierde en vijfde dimensie.

Je krijgt vanzelf meer telepatie. Ga niet alleen op je woorden maar ook op je gedachten letten.

Vraag: Als we met elkaar de intentie hebben dan krijgen we een prachtig 2012?

Antwoord: Als we met elkaar de intentie hebben krijgen we een prachtig 2012, dat zou je kunnen zeggen.

Ik wil met een korte meditatie afronden, dan kunnen jullie weer stil worden:

We gaan even naar binnen kijken. Zie hoe het met je ademhaling is. Wordt bewust van je ademhaling. Voel eens of die heel hoog is. Ik kan met een diepe zucht alles wat niet in het nu is loslaten, gewoon van je af laten glijden. Dan vind je je eigen ritme van in- en uitademing, dan kom je vanzelf wat dieper in je buik.

Dan vind je ook weer de stilte in je hartcentrum waarin je kunt plaatsnemen waar je ook bent. Er is altijd een plek voor jou in je hart. En dan kan je ook vanuit jouw hart het hart begroeten van het lichaam dat we allemaal bewonen in het hart van Moeder Aarde. Die heeft er voor gekozen om daar te zijn. Misschien voel je dat ze iets terug zegt. Misschien voel je niets, of zie je wat. En dan op de Maya manier kunnen we het oosten waar de zon opkomt uitspreken onze dank uitspreken voor het wakker laten worden van het licht. Voor het fijne daarvan zodat het licht in ons ook wakker kon worden van binnen. Uit het blauwe westen van het transformeren zodat we hebben kunnen doen wat gedaan moest worden. En het gele westen en het rijpen daarvan zodat we daar de vruchten van hebben kunnen plukken. En van ons planetaire zijn. En dan van boven van de hemel uit kunnen we de plek waar de voorouders en de sterrenwezens samen komen, kunnen we hen danken voor hun zegeningen. En dan van beneden het huis van Moeder Aarde, kunnen we haar danken zodat haar lied van vrede en harmonie en haar voeding hier kan klinken, haar lied van vrede uit haar kristallen hart om een eind te maken aan alle oorlogen en strijd ook die in jezelf. En dan is de zevende plek de plek hier beneden die we samen delen met onze harten, samen klinkend in dankbaarheid met het in wederzijdse liefde ook in dat ene hart. Dan kunnen we in gedachten ook elkaar bedanken voor wat we elkaar hier vanavond gegeven hebben. En dan mag je ook jezelf bedanken voor wat je jezelf hier vanavond hebt gegeven.

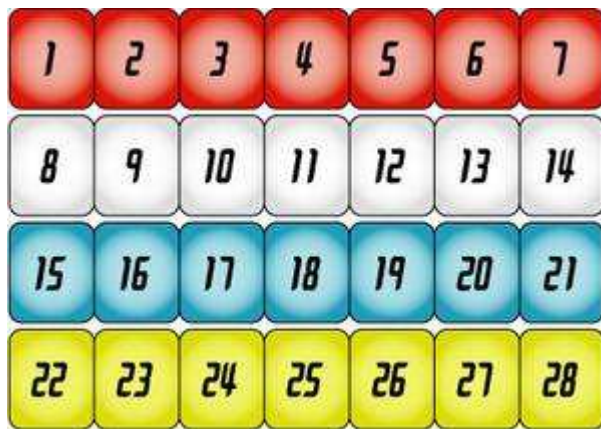
Dank U wel.

Verzorging verslag: Tineke Veltman

De huidige 12 maanden kalender is opgebouwd uit maanden van ongelijke lengte, 31 dagen, 28 of 29, 31, 30, 31, 30, 31, 31, 30

In tegenstelling tot de Gregoriaanse kalender heeft iedere maan in de 13 Manen kalender precies 28 dagen.

Dit type kalender, een 13 manen 28-dagen kalender, werd actief ondersteund door de **'Internationale Kamer van Commerce'** in 1931. Voorstanders van kalenderverandering waren o.a. **Eastman Kodak, Mahatma Gandhi en Henry Ford**. De 28-dagen kalender maakt boekhouden makkelijker omdat jaar in jaar uit iedere dag op dezelfde dag van de week valt. **Merk op dat bij kruislinks combineren van de dagen je altijd 29 krijgt...** Dit is maar een klein deel van de elegante schoonheid van de 13 Manen kalender. Ondanks de goed bedoelde voorstellen voor kalenderverandering in het begin van de vorige eeuw, hadden de mensen in die tijd weinig begrip van de wiskundige basis achter en van de 28-dagen kalender. 13 Manen van 28 dagen is geen nieuw idee. De Druïden gebruikten een Boom kalender, 13 'bomen' van 28 dagen, plus één dag. De Inca's en de Maya's, de oude Egyptenaren, de Polynesiërs en de Lakota Indianen maakten ook gebruik van een telling van 28 dagen. Het wordt een Maan kalender genoemd omdat het is gebaseerd op de vrouwelijke menstruatie cyclus van 28 dagen, hetgeen overeenkomt met de gemiddelde maan cyclus. De afstand in dagen van nieuwe maan tot nieuwe maan wordt een synodische cyclus genoemd en duurt 29,5 dagen. De siderische maancyclus meet hoeveel dagen het neemt voor zij weer verschijnt op dezelfde plaats aan de hemel, en dit is 27,1 dagen. Dus, 28 dagen is de gemiddelde maan cyclus. De wiskundige perfectie van de 13 maan Kalender kan getoond worden door gebruik te maken van de vergelijking: $1+2+3+4+5+6+7=28$

De Maan gaat in één jaar 13 maal om de Aarde:
 $13 \times 28 = 364$ + 1 dag = 365 dagen

Ieder jaar blijft de 13 Maan Kalender constant. Nieuwjaarsdag, of de eerste dag van de eerste maan, valt altijd op 26 juli. Dit komt overeen met het gelijktijdig verrijzen van onze zon met een grote ster uit onze melkwegstelsel, namelijk Sirius. Hiermee verenigt de 13 manen kalender de zonnecultuur met de maancultuur binnen de grotere galactische cultuur van de Melkweg.

De harmonie van de Dertien Manen kalender wordt weergegeven door de verhouding:

4:7 : 7:13 Het midden van 7 is 4 en het midden van 13 is 7

0 0 0 X 0 0 0 0 0 0 0 0 0 X 0 0 0 0 0 0

4 seizoenen per jaar, 7 dagen per week, 13 manen per jaar, 28 dagen per maan, 52 weken per jaar, 91 dagen per seizoen

$4 \times 7 = 28$ dagen $4 \times 13 = 52$ weken $7 \times 13 = 91$ dagen

$4 \times 91 = 364$ $7 \times 52 = 364$ $13 \times 28 = 364$ + 1 = 365

$4 \times 7 \times 13 = 364 + 1 = 365$

